

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce **M. D.**, zastoupeného Mgr. Ing. Jiřím Horou, advokátem se sídlem Brno, Moravské nám. 15, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 10. 2014, č. j. 58 A 39/2012 - 28, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě výše nadepsaným rozsudkem zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2012, č. j. MSK 80751/2012 (dále jen „rozhodnutí žalovaného“). Rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Krnov, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „městský úřad“) ze dne 24. 5. 2012, č. j. Mukrn2012/DO/PR/Tr/11651, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Rozhodnutím městského úřadu byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 a § 125c odst. 1 písm. a) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterých se měl dopustit tím, že dne 15. 3. 2012 v 19:55 na silnici č. X v obci K. na ulici X řídil osobní motorové vozidlo tovární značky BMW, barvy modrá metalíza, registrační značky X, v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost jízdy 50 km/h, rychlostí 60 km/h (po odečtení odchylky měřícího zařízení), a dále tím, že řídil vozidlo, které nebylo technicky způsobilé k provozu na pozemních komunikacích tak závažným způsobem, že ohrožovalo bezprostředně ostatní účastníky silničního provozu, neboť na čelním skle byla prasklina ve stírané ploše o velikosti větší než 20 mm. Za spáchané přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 5.000 Kč a sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí [§ 125c odst. 4 písm. d) a § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu].

Proti tomuto rozsudku nyní brojí žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností, v rámci které zároveň požádal Nejvyšší správní soud o přiznání odkladného účinku. Svůj návrh odůvodňuje především tím, že uložená sankce zákazu řízení motorových vozidel koliduje s výkonem jeho zaměstnání jako manažera obchodu, který je vzdálen cca 80 km od místa stěžovatelova bydliště. Pozbytí řidičského oprávnění a povinnost odevzdat řidičský průkaz by stěžovateli velmi ztížila snahu vydělat prostředky na živobytí.

Žalovaný se ve stanovené lhůtě k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

Po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem a skutečností vyplývajících ze správního spisu dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě naplněny.

Nejvyšší správní soud úvodem předesílá, že institut odkladného účinku má zcela mimořádnou povahu. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u nějž by bylo možno odkladný účinek bez dalšího očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, na které je jinak třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Tento postup proto musí být vyhrazen pro výjimečné případy.

Podle nyní účinného znění ustanovení § 73 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem* (toto ustanovení se užije přiměřeně v řízení o kasační stížnosti – viz § 107 odst. 1 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku tedy reflektuje na jedné straně hledisko *veřejného zájmu*, při současném porovnání *újmy stěžovatele* (nebude-li odkladný účinek přiznán), s možnou *újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám* (bude-li odkladný účinek přiznán), jako hledisko druhé. K přiznání odkladného účinku může tedy kasační soud přistoupit teprve poté, osvědčí-li, že újma stěžovatele, jako důsledek nepřiznání odkladného účinku žaloby, by byla nepoměrně větší případné újme jiné osoby, bylo-li by takovému návrhu vyhověno, a současně teprve poté, co vyloučí kolizi odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem.

Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou přitom vždy subjektivní, závislé zásadně na osobě a situaci stěžovatele. Z právě uvedeného plyne, že stěžovatel nese také břemeno tvrzení; očekává se tak od něj uvedení konkrétních a relevantních tvrzení, a podrobné rozvedení, v čem konkrétně tuto možnou újmu spatřuje a jakou intenzitu případná újma má.

Nejvyšší správní soud konečně zdůrazňuje, že *přiměřeným* užitím ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s., o němž hovoří § 107 s. ř. s., je míněno, že ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. se použije s přihlédnutím k povaze řízení o kasační stížnosti. Z toho mimo jiné vyplývá, že byt' je institut odkladného účinku v § 73 odst. 2 s. ř. s. koncipován především jako dočasná procesní ochrana žalobce jakožto účastníka správního řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého správního rozhodnutí, je v řízení o kasační stížnosti možné přiznání odkladného účinku i kasační stížnosti, jestliže bude možné dovést vznik újmy na straně stěžovatele v důsledku rozhodnutí krajského soudu. Přiměřené užití ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. dále znamená, že odkladný účinek, který lze za splnění stanovených předpokladů přiznat kasační stížnosti, působí pouze vůči rozhodnutí krajského soudu, nikoli vůči rozhodnutí správního orgánu, jako je tomu v případě odkladného účinku žaloby. Nebylo-li tedy v průběhu řízení před krajským soudem kladně rozhodnuto o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby anebo nenastal-li odkladný účinek žaloby přímo ze zákona (jak tomu v některých typech řízení je), tj. nebyly-li takto účinky správního rozhodnutí sistovány již v řízení před krajským soudem, odkladný účinek kasační stížnosti by z povahy věci obdobným způsobem vůči rozhodnutí žalovaného správního orgánu působit nemohl.

pokračování

Nejvyššímu správnímu soudu z předloženého správního spisu vyplynulo, že rozhodnutím městského úřadu ze dne 17. 8. 2012, č. j. Mukrn2012/DO/PR/Tr/11651, bylo vyhověno žádosti stěžovatele ze dne 20. 7. 2012, kterou požádal o odklad výkonu napadeného správního rozhodnutí na dobu do přezkoumání rozhodnutí soudem (podle § 83 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích). Za této procesní situace lze proto dosáhnout stěžovatelem zamýšleného účinku vyhověním jeho žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti; odložením účinků rozsudku krajského soudu je na vzniklou procesní situaci třeba nahlížet (dočasně) tak, jako by napadený rozsudek krajského soudu nebyl dosud vydán - tím se obnovuje situace účinků žalovaného správního rozhodnutí.

Co se týče konkrétních důvodů, o které stěžovatel svou žádost opírá a které zdejšímu soudu ve svém návrhu srozumitelně předstřel, zde vychází Nejvyšší správní soud z úvahy, že nemožnost vykonávat dosavadní profesi nezměněným způsobem a z toho pramenící riziko ztráty zaměstnání by stěžovatele (potažmo jeho rodinu) bezpochyby značně poškodilo. Naproti tomu újma způsobená přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti třetím osobám zde z povahy věci v úvahu nepřipadá. Lze proto konstatovat, že první podmínka pro přiznání odkladného účinku splněna je, neboť odebrání řídičského oprávnění by pro stěžovatele představovalo nepoměrně větší újmu, než která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by se výkon a jiné právní následky napadeného rozhodnutí odložily.

Nejvyšší správní soud konečně posoudil návrh na přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývající podmínky stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom žádné skutečnosti, pro které by přiznání odkladného účinku bylo *v rozporu s důležitým veřejným zájmem*, a to v konkrétní rovině se zájmem na zajištění bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. S ohledem na povahu skutků, za něž mu byla uložena v přestupkovém řízení sankce, není důvod usuzovat, že jde o osobu, jejíž (dočasná) účast na silničním provozu, coby řidiče motorového vozidla, by představovala *per se* ohrožení shora uvedeného veřejného zájmu. Přiznání odkladného účinku přitom pouze odsouvá účinky rozhodnutí žalovaného po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána.

Z uvedených důvodů proto zdejší soud podle § 107 s. ř. s., ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s., kasační stížnosti odkladný účinek přiznal. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nicméně Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. února 2015

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu